

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

V Praze dne 13. ledna 2016
Č.j.: MV-143621-4/VS-2015

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 13. 1. 2016
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.,
správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal
na základě včasného rozkladu, který podal V N, nar.
Solotvyno - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), právně zastoupen
advokátem, se sídlem , (dále jen „právní zástupce“),
rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 8. 2015, č.j.: VS-3816/835.3/2-2014, jímž
nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání
státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon
o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České
republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 požádal žadatel dne 23. 12.
2013 o udělení státního občanství České republiky. Trvalý pobyt na území České
republiky mu byl povolen ode dne 22. 3. 2006. Je ženatý se státní občankou
Ukrajiny. Z manželství se na území České republiky narodily dvě dcery, rovněž státní
občanky Ukrajiny. Rodina žadatele žije ve společné domácnosti na adrese trvalého
pobytu v Praze 9.

II.

Žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1997. Na základě
vystaveného živnostenského listu s předmětem podnikání výroba, obchod a služby
neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, je od 21. 4. 1998 na území
České republiky oprávněn podnikat jako osoba samostatně výdělečně činná (dále jen
„OSVČ“) v oblasti stavebních prací a zprostředkování obchodů ve stavebnictví.

Vypraveno dne:

18-01-2016 Dr. Kaiser

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť porušoval zvláštní právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo, žadateli splnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 19. 8. 2015 jeho žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. K rozkladu byla připojena plná moc pro právního zástupce k zastoupení žadatele ze dne 7. 9. 2015.

V samotném rozkladu se žadatel domnívá, že věc nebyla správním orgánem po právní stránce správně posouzena, neboť splňuje všechny podmínky stanovené v § 7 zákona o státním občanství a pokud bylo Ministerstvem vnitra dovozeno nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, mělo Ministerstvo vnitra aplikovat ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona, jelikož se dle názoru žadatele jedná o případ hodný zvláštního zřetele s tím, že Ministerstvo vnitra nezhodnotilo důvody, kvůli nimž k opoždění plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) docházelo. K tomu žadatel uvádí, že není pravdou, že hradil pojistné vždy až zpětně v okamžiku, kdy dosahovalo několikatisícové dluhy. Žadatel hradil pojistné zpravidla jednou či dvakrát ročně v závislosti na hospodářském výsledku své podnikatelské činnosti. Měl tak v mnoha případech pojistné předplacené na několik měsíců dopředu. Tento způsob žadatel provozoval proto, neboť si nebyl vědom negativního nazírání na tento způsob úhrady pojistného a věřil, že jedinou sankcí za pozdější úhradu je vyměřené penále, které vždy v plné výši uhradil. K tomu zdůrazňuje, že nikdy nežádal o prominutí vyměřeného penále, neboť tuto sankci považoval za spravedlivou. V této souvislosti uvádí, že je třeba vzít do úvahy rovněž skutečnost, že podobný způsob úhrady pojistného praktikuje mnoho občanů České republiky poměrně často a jednotlivé platby hradí mnohdy i s několikaletým zpožděním a příslušné orgány nepovažují takový způsob úhrady pojistného za závažný ani společensky nebezpečný. Žadatel dále uvádí, že u něj od poloviny roku 2014 do podání rozkladu již žádný nedoplatek na pojistném nebyl evidován a zavazuje se, že jej bude do budoucna hradit vždy řádně a včas s tím, že na rok 2015 má již pojistné „předplaceno“. Proto v jeho

případě nelze spatřovat jednání, kterým by se chtěl vyhnout svým povinnostem, jednalo se vždy o formální opomenutí, které dle něj nemůže být považováno za nesplnění výše citované zákonné podmínky.

V rozkladu dále žadatel poukazuje na skutečnost, že v České republice žije se svou rodinou, řádně podniká a vyjma nedostatků v hrazení pojistného řádně dodržuje veškeré právní předpisy České republiky. Sebe i svoji rodinu tak považuje za řádně a plně integrovanou do české společnosti.

V závěru rozkladu se žadatel domnívá, že je rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 8. 2015 nesprávné, a proto navrhuje, aby ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise napadené rozhodnutí změnil tak, že se jeho žádosti vyhovuje, případně aby prvoinstanční rozhodnutí v plném rozsahu zrušil a věc vrátil k novému posouzení a rozhodnutí.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let, a po tuto dobu se zde převážně zdržuje, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 14 prokázal znalost českého jazyka.

Nesplňuje však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť v minulosti neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K námitce žadatele, že věc nebyla správním orgánem po právní stránce správně posouzena, neboť splňuje všechny podmínky stanovené v § 7 zákona o státním občanství, ministr vnitra uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se plně ztotožňuje, vyplývá, že prvoinstanční správní orgán při svém rozhodování postupoval zcela v souladu se zákonem o státním občanství s tím, že na základě doložených důkazních prostředků k žádosti konstatoval, že žadatel nesplňuje výše citovanou zákonnou podmínku pro udělení státního občanství České republiky a na základě písemného vyjádření žadatele (str. 3 napadeného rozhodnutí) neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele k jejímu prominutí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra v uvedené souvislosti uvádí, že porušování povinností ze strany žadatele dosáhlo nemalé intenzity, neboť nedoplatky pojistného se dlouhodobě opakovaly, jejich výše dosahovala i desetitisícových částek a byly evidovány ještě i po podání žádosti (např. ke dni 8. 5. 2014 činil nedoplatek na pojistném 8.137 Kč),

jak vyplývá z kontrolního výpočtu (vyúčtování pojistného) vystaveného Revírní bratrskou pokladnou, zdravotní pojišťovnou, dne 19. 2. 2015. Žadatel nezpochybňuje v podaném rozkladu skutková zjištění, ke kterým Ministerstvo vnitra v zamítavém rozhodnutí dospělo. Z vyjádření žadatele je zřejmé, že vědomě uplatňoval systém opožděných úhrad pojistného na základě svého hospodářského výsledku z podnikatelské činnosti, s tím, že, když byl nepříznivý, hradil pojistné až na základě zlepšené finanční situace, a proto tak nelze přisvědčit jeho námitce v rozkladu, že se jednalo vždy o formální opomenutí, které dle něj nemůže být považováno za nesplnění výše citované zákonné podmínky. Žadatel se po příjezdu do České republiky rozhodl, že své pracovní aktivity v České republice, resp. aktivity směřující k obstarávání si finančních prostředků k hrazení svých životních nákladů a potřeb, bude realizovat prostřednictvím podnikatelské činnosti, a musel si být také vědom, že jeho situace nebude zcela jednoduchá. Žadatel měl za celou dobu svého pobytu v České republice (více než 17 let) dostatečnou možnost zařídit se tak, aby byl schopen realizovat základní povinnosti, které na něj právní řád České republiky klade, mezi které patří rovněž odvod pojistného v pravidelných měsíčních splátkách. Jako zcela bezpředmětná se proto jeví úvaha vyslovená v rozkladu, že podobný způsob úhrady pojistného, jak uvedeno výše, praktikuje mnoho občanů České republiky poměrně často a jednotlivé platby hradí mnohdy i s několikaletým zpožděním. Ministr vnitra k tomu uvádí, že by bylo naprosto absurdní v tom vidět jakoukoliv polehčující okolnost či dokonce jeden ze stěžejních důvodů, proč žadateli nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona. K tomu je třeba podotknout, že povinnost platit řádně zdravotní pojištění mají rovněž všichni občané České republiky, ale v případě žadatelů o státní občanství to je dokonce jedna ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky.

Ministr vnitra nepolemizuje s námitkou žadatele, že u něj od poloviny roku 2014 do podání rozkladu již žádný nedoplatek na pojistném evidován nebyl. Ministr vnitra dále konstatuje, že vyjádření žadatele o řádném a včasném hrazení pojistného v budoucím období nemá žádný vliv na skutečnosti zjištěné v rámci správního řízení o žádosti, a na současné posouzení věci, ze kterých vyplynulo, že žadatel zákonné povinnosti až do poloviny roku 2014 vědomě neplnil. V uvedené souvislosti ministr vnitra konstatuje, že plnění příslušných povinností ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se v zásadě posuzuje za celou dobu pobytu na území České republiky, (srv. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-105), a jakkoli tedy žadatel provedl nápravná opatření, relativně krátký odstup od doby, kdy k porušení právních předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění došlo, a to v kontextu doby, po kterou žadatel své povinnosti neplnil, vede ministra vnitra k závěru, že podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebyla v případě žadatele splněna. Za velice závažnou považuje ministr vnitra skutečnost, že žadateli byly vykazovány nedoplatky na pojistném v několikatisícových částkách, ještě v průběhu správního řízení o žádosti – viz výše, kdy neučinil žádná opatření k tomu, aby byly zajištěny u příslušné zdravotní pojišťovny pravidelné úhrady pojistného, a i proto ministr vnitra neshledal důvody hodné zvláštního zřetele k jejímu prominutí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra se proto ztotožnil s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 19. 8. 2015, č.j.: VS-3816/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta.

Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, i na základě jeho prohlášení uvedeném v rozkladu, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

Ministr vnitra rovněž zdůrazňuje, že na prominutí nesplnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

